

Βεροίας: “Ο Άγιος να μας ελευθερώσει από την πανδημία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Με την ευχή ο Άγιος Ελευθέριος σύντομα να μας ελευθερώσει από την πανδημία αλλά και από ό,τι βασανίζει τον κα-θένα μας τιμήθηκε η μνήμη του Αγίου στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης και Αγίου Ελευθερίου Διαβατού.

Το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο όπου, μεταξύ άλλων, ανέφερε: “Γι’ αυτό, ας παρακαλούμε τους αγίους μας, ας παρακαλούμε και τον άγιο Ελευθέριο, να μας ελευθερώσει από ο,τι βασανίζει τον κα-θένα μας, αλλά να ελευθερώσει και όλους μας από την πανδημία που τόσο καιρό βασανίζει και ταλαιπωρεί την πατρίδα μας αλλά και όλο τον κόσμο”.

Αναλυτικά η ομιλία:

«Διό μή παύση πρεσβεύων υπέρ τῶν τιμώντων τήν μα--καρίαν σου ἄθλησιν».

Στή χορεία τῶν ἁγίων μαρτύρων πού ὡς νέφος καλύπτουν τή στρα-τευ-ο-μέ-νη Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ καί ὅλους ἐμᾶς τούς πι-στούς πού ζοῦμε καί ἄγω--νι-ζό-μαστε «τόν κα-λόν ἀγῶνα τῆς πίστεως» τιμητι-κή θέση κατέ-χει ὁ ἅγιος πού ἐορτά-ζου-με σή-με-ρα, ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Ἐλευθέριος.

Καί ἡ θέση του ὀφείλεται στόν γεν-ναῖο ἀγῶνα του καί στόν διπλό στέ-φανό του. Γιατί ὁ ἅγιος Ἐλευ-θέριος δέν ἀπολαμβάνει στό οὐρα-νό μόνο τή δόξα τῶν μαρ-τύρων, ἀπολαμβάνει ταυ-τόχρονα καί τόν μισθό τῶν φρονίμων καί πιστῶν οἰκο-νόμων τοῦ Κυρίου, οἱ ὁποῖοι, κατά τήν ὑπόσχεση τοῦ Χριστοῦ, ἐφόσον ἀνα-δείχθηκαν ἐπί γῆς πι-στοί καί συνεπεῖς διάκονοι τοῦ Κυ-ρίου, κατέστησαν «ἐπί πολλῶν» στόν οὐρανό, καί ἀπολαμβάνουν τά ἀγα-θά τοῦ Θεοῦ, «ἃ ὀφθαλμός οὐκ εἶδε καί οὐς οὐκ ἤκου-σε καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώ-που οὐκ ἀνέβη».

Δέν θά ἤθελα ὅμως σή-μερα νά σταθῶ στά περι-στα-τικά τῆς ζωῆς καί τοῦ μαρ-τυρίου τοῦ ἁγίου Ἐλευ-θερίου, πού πιστεύω πώς εἶναι σέ ὅλους σας γνωστά. Θά ἤθελα νά σταθῶ γιά λίγο στήν ἐπί-κληση μέ τήν ὁποία καταλήγει τό ἀπο-λυτί-κιό του· «διό μή παύση πρεσβεύων ὑπέρ τῶν τιμώ-ντων τήν μακα-ρίαν σου ἄθλησιν».

Ἡ ἐπίκληση τῶν πρε-σβειῶν τῶν ἁγί-ων εἶναι συνηθισμένη τό-σο μέ-σα στή λειτουργική ζωή τῆς Ἐκ-κλη--σίας μας, στούς ὕμνους, στίς εὐ-χές καί στίς ἀκολου-θίες της, ὅσο καί στήν καθημε-ρινή ζωή τοῦ κα-θε-νός μας. Δέν εἶναι λίγες οἱ φορές πού ἐπι-κα-λούμεθα τούς ἁγίους, πού ζητοῦμε τίς πρεσβεῖες τους καί τή μεσιτεία τους.

Γιά ποιό λόγο όμως τίς ζητούμε; Ποιά είναι ή ση-μασία τους καί ποιά ή ισχύς τους στη ζωή καί στόν πνευ--ματικό μας άγώνα;

Ή έπίκληση τών άγίων είναι μία εύλογημένη συ-νή-θεια πού έπικρά-τησε από τά πρώτα χριστιανικά χρό-νια, τότε πού ό σύνδεσμος τών πιστών μέ τούς άγίους ήταν πολύ στενότερος καί πολύ πιό προσω-πι-κός από ό,τι είναι σήμερα. Οί μάρ-τυρες ήταν σάρκα από τή σάρκα τής Έκκλησίας· ήταν γνωστοί, συγγε-νεΐς, οί-κεΐ-οι μέ τά μέλη τής χρι-στι-α--νι-κής κοινότητος τής πό-λεως τους. Λίγο πρίν από τό μαρτύριό τους μετεΐχαν στίς ιερές συνάξεις, στίς λειτουργίες· ήταν πρόσωπα πού δέν μπορούσαν οί πι-στοί νά τά ξεχάσουν. Πί-στευαν άκόμη ότι κα-θώς επέτυχαν μέ τό μαρτύριο καί τήν όμολογία τους αὐ-τό πού καί οί ἴδιοι πο-θοῦ-σαν καί έπεδίωκαν, νά φθά-σουν δηλαδή κοντά στόν Θεό, ήταν φυσικό νά διαθέτουν θάρρος καί παρ-ρησία ένώ-πιον τοῦ Θεοῦ χάριν τοῦ όποίου πρό-σφε-ραν τή ζωή τους. Αὐτός, λοιπόν, ό στενός σύνδε-σμος ανάμεσα στά μέλη τής επί γῆς

Ἐκκλησίας καί στά μέλη τῆς ἐπουράνιας Ἐκ-κλη-σίας καί πα-ράλληλα ἡ βεβαιότητα πού πήγαζε ἀπό τήν ὑπόσχεση τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὅποιος μέ ὁμολογήσει, θά τόν ὁμο-λο--γήσω καί ἐγώ ἐνώπιον τοῦ Πα-τρός μου τοῦ ἐν οὐρα-νοῖς, ἦταν πού ἔκανε τούς πρώτους χρι-στια-νοὺς νά στρέφονται πρὸς τούς μάρ-τυρες καί τούς ἁγίους καί νά ζη-τοῦν τή βοήθεια καί τή μεσιτεία τους.

Τήν πίστη αὐτή τῶν πρώ-των χρι-στια-νῶν καλλιέρ-γη-σε ἡ Ἐκκλησία καί στούς ἐπόμενους αἰῶνες, ἀφε-νός γιατί καλ-λιερ-γεῖ στίς ψυχές τῶν πιστῶν τό αἴσθη-μα τῆς ἐνότη-τος μέ τή θριαμ-βεύ-ουσα Ἐκκλησία καί ἀφετέ-ρου γιατί ἀποτελεῖ ἀκλό-νητη πίστη της ὅτι οἱ ἅγιοι ἔχουν πραγματικά παρρη-σία ἐνώπιον τοῦ Θε-οῦ, για-τί τόν εὐαρέστησαν μέ τή ζωή καί τό μαρτύριό τους, καί ἔτσι μποροῦν μέ τίς πρεσβεῖες τους νά βοηθή-σουν καί τούς ἐπὶ γῆς ἀγω-νιζομένους ἀδελφούς τους.

Αὐτό τό αἴ-σθη-μα τῆς ἐνότητος μέ τούς ἁγίους μας μᾶς βοηθᾷ τά μέγι-στα στήν πνευ-μα-τι-κή μας πορεία. Μᾶς βοηθᾷ, γιατί αἰσθα-νόμεθα πώς μποροῦμε καί ἐμεῖς νά ἐπι-τύ-χουμε τήν ἀγιότητα, ἀφοῦ καί οἱ ἅγιοι πρὶν ἀπό ἐμᾶς τήν ἐπέτυχαν. Μᾶς βοηθᾷ νά ἐπιθυμοῦμε καί ἐμεῖς τόν οὐρανό, ὅπου κα-τοικοῦν οἱ οἰκεῖοι μας ἅγιοι, ὅπως ἐπιθυ-μοῦ-με νά πᾶμε σέ ἕνα ἄλλο τόπο προ--κειμέ-νου νά συναντή-σου-με τούς κατά σάρκα συγγενεῖς μας. Μᾶς βοη-θοῦν ὅμως περισσότερο ἀπό ὅλα οἱ πρε-σβεῖες τους, γιατί οἱ ἅγιοι ὡς ἄν-θρω-ποι γνωρίζουν τίς δυσκολίες τῆς ζωῆς, ἀλλά καί ὡς ἐκλε-κτά τέκνα τοῦ Θεοῦ εἰσα-κού-ο-νται ἀπό τόν Θεό, μέ τόν ἴδιο τρόπο πού καί ὁ φυσικός πατέρας ἀντα-πο--κρί-νεται στά αἰτήματα τῶν ὑπά-κου-ων παι-διῶν του. Οἱ ἅγιοι δέν ἔχουν πιά ἀνά-γκη νά ζητήσουν κάτι γιά τόν

ἐαυτοὺς, γιατί ἀπο-λαμ-βάνουν ὅ,τι περισσότερο καί με-γαλύτερο πόθη-σαν, τὸν Θεό, καί τοῦ μεταφέ-ρουν τὰ δικά μας αἰτή-ματα, γνωρί-ζοντας τίς δυσκολίες πού ἀντιμε-τω-πίζουμε στὸν καθη-με-ρινό μας ἀγώνα.

Γι' αὐτό, ἅς παρακαλοῦμε τοὺς ἁγίους μας, ἅς παρακαλοῦμε καί τὸν ἅγιο Ἐλευθέριο, νά μᾶς ἐλευ-θε-ρώσει ἀπὸ ὅ,τι βασανίζει τὸν κα-θένα μας, ἀλλά νά ἐλευθε-ρώσει καί ὅλους μας ἀπὸ τὴν πανδημία πού τόσο καιρό βασανίζει καί ταλαιπω-ρεῖ τὴν πατρίδα μας ἀλλὰ καί ὅλο τὸν κόσμο.

[**ΔΕΙΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ**](#)